

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1594/2534

นางวิไลวรรณ ชัยรัตน์ ผู้ร้อง พรประเสริฐ สุริชัยพาณิชย์ ผู้เยาว์ นางศิริอรรหรือโล สุขเจริญ ผู้คัดค้าน
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1546, ป.พ.พ. มาตรา 1547, ป.พ.พ. มาตรา 1605, ป.พ.พ. มาตรา 1713,
ป.วิ.พ. มาตรา 84, ป.วิ.พ. มาตรา 145

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ผู้คัดค้านยื่นคำร้องขอเข้าเป็นผู้จัดการมรดกของ ป.โดยมิได้ระบุว่าผู้ร้องเป็นทายาทและได้ให้ความยินยอมด้วย และบัญชีเครือญาติท้ายคำร้องมีข้อความเพียงว่าผู้คัดค้านเป็นบุตรของ ป.กับ อ.เท่านั้น ยังมีใช้กรณีปิดบังทรัพย์สินมรดกเพื่อฉ้อฉลทายาทอื่น แม้ในคดีที่ผู้คัดค้านพิพาทกับบุคคลอื่นศาลอุทธรณ์จะพิพากษาคดีถึงที่สุดแล้วว่าผู้คัดค้านไม่ได้เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของ ป. แต่ในคดีดังกล่าวไม่มีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์จะวินิจฉัยชี้ขาดว่าผู้คัดค้านเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของ ป.เพราะเหตุที่ ป.จดทะเบียนสมรสกับ อ.มารดาผู้คัดค้านในภายหลังหรือไม่ ดังนั้น ในคดีนี้ศาลขอที่จะวินิจฉัยประเด็นดังกล่าวซึ่งผู้ร้องยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้โดยตรงได้

คำพิพากษา

คดีนี้สืบเนื่องจากศาลมีคำสั่งตั้งผู้คัดค้านเป็นผู้จัดการมรดกของนายประเสริฐสุริชัยพาณิชย์ ผู้ตาย ต่อมาผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ถอนผู้คัดค้านจากการเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย ผู้คัดค้านยื่นคำแถลงคัดค้านว่า ผู้คัดค้านเป็นบุตรของผู้ตายกับนางอำภา กุลวานิชบุตรของผู้ร้องมิใช่บุตรของผู้ตาย ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้องของผู้ร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้คัดค้านเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายที่เกิดจากนางอำภา โดยบิดามารดาสมรสกันภายหลัง ปัญหาที่จะวินิจฉัยตามฎีกาผู้ร้องมีว่า ผู้คัดค้านยื่นคำร้องขอเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายโดยอ้างว่าเป็นทายาท และทายาทอื่นของผู้ตายรู้เห็นยินยอมแล้ว ในบัญชีเครือญาติมิได้ระบุว่าผู้ร้องเป็นทายาทและได้ให้ความยินยอมด้วย แสดงว่าผู้คัดค้านมีเจตนาปิดบังทายาทอื่นอันเป็นการฉ้อฉลทรัพย์สินมรดกหรือไม่ เห็นว่า ผู้คัดค้านมิได้ระบุข้อความว่า ทายาทอื่นของผู้ตายรู้เห็นยินยอมแล้วไว้ในคำร้องที่ผู้คัดค้านได้ยื่นขอให้ศาลมีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้คัดค้านเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายแต่อย่างใด ทั้งบัญชีเครือญาติท้ายคำร้องดังกล่าวก็เพียงแต่ระบุว่าผู้คัดค้านเป็นบุตรของผู้ตายกับนางอำภาเท่านั้น จึงไม่ใช่กรณีปิดบังทรัพย์สินมรดกเพื่อฉ้อฉลทายาทอื่น ที่ผู้ร้องฎีกาว่า ศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๑๕/๒๕๒๕ของศาลจังหวัดสมุทรสาคร ระหว่างนางศิริอรร สุขเจริญ (ผู้คัดค้าน) โจทก์ นางอัมพร หรืออำพร กันหา จำเลย คดีถึงที่สุดแล้วว่าผู้คัดค้านไม่ได้เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายนั้น เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ยังมีได้วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้คัดค้านมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย คงวินิจฉัยแต่เพียงว่า ขณะผู้คัดค้านเกิด ผู้ตายและนางอำภายังไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน และคดีดังกล่าวไม่มีประเด็นวินิจฉัยว่า ผู้คัดค้านเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายเพราะผู้ตายและนางอำภาจดทะเบียนสมรสกันภายหลังหรือไม่ ดังนั้น จะถือว่าศาลอุทธรณ์พิพากษาในคดีดังกล่าวแล้วว่า ผู้คัดค้านมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายจึงไม่ถูกต้อง ส่วนคดีนี้มีประเด็นต่อสู้ขึ้นมาใหม่ว่า ผู้คัดค้านเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายเพราะผู้ตายจดทะเบียนสมรสกับมารดาผู้คัดค้านในภายหลัง เมื่อได้วินิจฉัยมาแล้วว่าผู้คัดค้านเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ผู้คัดค้านจึงมีสิทธิ

ขอให้ศาลตั้งให้ตนเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายได้ พิจารณายิน.

องค์คณะ

ประศาสน์ อารังกาญจน์ · ถาวร ตันตราภรณ์ · สุเทพ กิจสวัสดิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1594/2534>